

opusdei.org

Missatge. Jornada Mundial del Malalt 2008

Amb motiu de la propera Jornada Mundial del Malalt, Benet XVI ha publicat un missatge on recorda els 150 anys de les aparicions de Lourdes que ens conviden a adreçar la nostra mirada vers la Mare de Déu Santíssima.

23/01/2008

Missatge del Papa amb motiu de la Jornada Mundial del Malalt 2008

Estimats germans i germanes,

1. L'11 de febrer, commemoració de la Mare de Déu de Lourdes, se celebra la Jornada Mundial del Malalt, ocasió idònia per a reflexionar entorn del sentit del dolor cristià i del deure cristià d'ocupar-nos-en sigui quina sigui la situació en què es presenti. Aquesta significativa celebració està relacionada aquest any amb dos esdeveniments importants per a la vida de l'Església, com ho manifesta clarament el tema escollit:

«L'eucaristia, Lourdes i l'atenció pastoral dels malalts»; el 150è aniversari de les aparicions de la Immaculada a Lourdes i la celebració del Congrés Eucarístic Internacional al Quebec (Canadà). D'aquesta manera s'ofereix una oportunitat especial per a considerar l'estreta relació que hi ha entre el misteri eucarístic, el paper de Maria en el

projecte salvador i la realitat del dolor i del sofriment humà.

Els 150 anys de les aparicions de Lourdes ens conviden a adreçar la nostra mirada vers la Mare de Déu Santíssima, la immaculada concepció de la qual constitueix el do sublim i gratuït de Déu a una dona a fi que s'adherís totalment als designis divins amb una fe ferma i indestructible malgrat les proves i els sofriments que hauria d'afrontar. Per aquesta raó, Maria és model d'abandó total a la voluntat de Déu: va acollir en el seu cor el Verb etern i el va concebre en el seu si virginal; es va fiar de Déu i, amb l'ànima traspasada per l'espasa del dolor (cf. Lc 2,35), no va dubtar a compartir la passió del seu Fill renovant al Calvari, als peus de la creu, el «sí» de l'Anunciació. Meditar sobre la Immaculada Concepció de Maria és, doncs, deixar-se atreure pel «sí» que la va unir admirablement a la missió

de Crist, redemptor de la humanitat, i deixar-se agafar de la mà i guiar per ella, per pronunciar també nosaltres el *fiat* a la voluntat de Déu amb tota la nostra existència entreteixida d'alegries i tristesses, d'esperances i desil·lusions, amb la convicció que les proves, el dolor i el sofriment enriqueixen de sentit la nostra peregrinació per la terra.

2. No es pot contemplar Maria sense ser atrets per Crist, i no es pot mirar Crist sense advertir immediatament la presència de Maria. Hi ha un vincle inseparable entre la Mare i el Fill generat en el seu si per obra de l'Esperit Sant, i aquest vincle l'advertim, de manera misteriosa, en el sagrament de l'eucaristia, tal com ho han posat de relleu els pares de l'Església i els teòlegs. «La carn nascuda de Maria, que ve de l'Esperit Sant, és el pa que ha baixat del cel», afirma sant Hilari de Poitiers, mentre que en el *Sacramentarium*

Bergomense, del segle IX, llegim: «El seu si ha fet florir un fruit, un pa que ens ha omplert d'un do angelical. Maria ha restituït a la salvació el que Eva havia destruït amb la seva culpa.» De la mateixa manera, Pier Damiani observa: «El cos que la Santíssima Mare de Déu va generar i va nodrir al seu si amb atenció maternal, aquest cos, dic, sens dubte i no un altre, ara el rebem de l'altar sagrat, i bevem la sang com a sagrament de la nostra redempció. Això creu la fe catòlica, això ensenya fidelment la santa Església.» El vincle de la santa Mare de Déu amb el seu Fill, anyell immolat que lleva els pecats del món, s'estén a l'Església, cos místic de Crist. Maria —afirma el servent de Déu Joan Pau II— és «dona eucarística» amb tota la seva vida, per la qual cosa l'Església, contemplant-la com a model seu, «està cridada a imitar-la també en la seva relació amb aquest Misteri santíssim» (encíclica *Ecclesia de*

Eucharistia, 53). Des d'aquesta òptica s'entén encara més, per què a Lourdes s'uneix al culte de la Mare de Déu una forta i constant crida a l'eucaristia mitjançant celebracions eucarístiques quotidianes, amb l'adoració del Santíssim Sagrament i la benedicció dels malalts, que constitueix un dels moments més forts quan els pelegrins s'aturen a la gruta de Massabielle.

La presència a Lourdes de nombrosos pelegrins malalts i de voluntaris que els acompanyen ens ajuda a reflexionar sobre la sol·licitud maternal i tendra que la Mare de Déu manifesta pel dolor i el sofriment de l'home. Associada al sacrifici de Crist, Maria, *Mater dolorosa*, que als peus de la creu pateix amb el seu Fill diví, és sentida propera especialment per la comunitat cristiana que es reuneix al voltant dels seus membres sofrents, els mateixos que porten amb ells els

signes de la passió del Senyor. Maria pateix amb els qui estan en la prova, amb ells espera i és el seu consol sostenint-los amb la seva ajuda maternal. ¿No és veritat, potser, que l'experiència espiritual de molts malalts anima a comprendre cada cop més que «el Redemptor diví vol penetrar en l'ànim de tot pacient a través del cor de la seva Mare Santíssima, primícia i vèrtex de tots els redimits»? (Joan Pau II, Carta apostòlica *Salvifici doloris*, 26).

3. Si Lourdes ens porta a meditar sobre l'amor maternal de la Mare de Déu Immaculada pels seus fills malalts i els que pateixen, el proper Congrés Eucarístic Internacional serà ocasió per a adorar Jesucrist present en el sagrament de l'altar i a ell confiar-nos com a esperança que no defrauda, ell que acull com medicament de la immortalitat que guareix el cos físic i l'esperit. Jesucrist ha redimit el món amb el

seu sofriment, amb la seva mort i resurrecció, i ha volgut restar amb nosaltres com a «pa de vida» en la nostra peregrinació terrenal.

«L'eucaristia, do de Déu per a la vida del món»: aquest és el tema del Congrés Eucarístic, un tema que subratlla que l'eucaristia és el do que el Pare fa al món del seu Fill unigènit, encarnat i crucificat. És ell qui ens reuneix al voltant de la taula eucarística, suscitant en els seus deixebles una amorosa sol·licitud pels qui sofreixen i pels malalts, en els quals la comunitat cristiana reconeix el rostre del seu Senyor. Com he manifestat en l'exhortació apostòlica postsinodal *Sacramentum caritatis*, «les nostres comunitats, quan celebren l'eucaristia, han de ser cada vegada més conscients que el sacrifici de Crist és per a tots, i que, per això, l'eucaristia impulsa tothom qui cregui en ell a fer-se “pa partit” per als altres» (n. 88). D'aquesta manera estem animats a

comprometre'ns en primera persona per servir els germans, especialment els qui es troben en dificultat, ja que la vocació de cada cristià és ser realment, amb Jesús, pa partit per la vida del món.

4. Per consegüent, és clar que la pastoral de la salut ha d'obtenir precisament de l'eucaristia la força espiritual que necessita per a socórrer eficaçment l'home i ajudar-lo a comprendre el valor salvador del seu sofriment. Com va escriure el servent de Déu Joan Pau II a la carta apostòlica *Salvifici doloris*, l'Església veu en els germans i germanes que pateixen com un subjecte múltiple de la força sobrenatural de Crist (cf. n. 27). Unit misteriosament a Crist, l'home que sofreix amb amor i s'abandona dòcilment a la voluntat divina es converteix en ofrena vivent per la salvació del món. El meu estimat predecessor afirmava també que «com més se sent amenaçat pel

pecat, com més pesades són les estructures del pecat que porta en ell el món d'avui, més gran és l'eloqüència que té en ell el sofriment humà. I més l'Església sent la necessitat de recórrer al valor dels sofriments humans per a la salvació del món» (*ibid.*). Per tant, si al Quebec es contempla el misteri de l'eucaristia, do de Déu per a la vida del món, en la Jornada Mundial del Malalt, en un paral·lelisme espiritual ideal, no sols se celebra la participació efectiva del sofriment humà en l'obra salvadora de Déu, sinó que en cert sentit es pot gaudir dels fruits preciosos promesos als qui creuen, de manera que el dolor, acollit amb fe, es converteix en porta per entrar en el misteri del sofriment redemptor de Jesús i per arribar amb ell a la pau i a la felicitat de la seva resurrecció.

5. Al mateix temps que adreço la meva salutació cordial a tots els

malalts i als qui de moltes maners se n'ocupen, invito les comunitats diocesanes i parroquials a celebrar la propera Jornada Mundial del Malalt valorant plenament la felïç coincidència entre el 150è aniversari de les aparicions de la Mare de Déu a Lourdes i el Congrés Eucarístic Internacional. Que sigui una ocasió per a subratllar la importància de la santa missa, de l'adoració eucarística i del culte a l'eucaristia, de manera que les capelles dels centres sanitaris es converteixin en el cor que batega on Jesús s'ofereix incessantment al Pare per la vida de la humanitat. També la distribució de l'eucaristia als malalts, feta amb decòrum i esperit de pregària, és un veritable consol per al qui sofreix per les afliccions de la malaltia.

Que la propera Jornada Mundial del Malalt constitueixi també una circumstància propícia per a invocar de manera especial la protecció

maternal de Maria als qui estan provats per la malaltia, als agents sanitaris i als agents de la pastoral de la salut. Penso de manera especial en els preveres compromesos en aquest camp, en les religioses i en els religiosos, en els voluntaris i en tots els qui amb lliurament eficaç serveixen, en el cos i en l'ànima, els malalts i els necessitats. Confio a tots a Maria, Mare de Déu i Mare nostra, Immaculada Concepció. Que ella ajudi perquè cadascú testifiqui que l'única resposta vàlida al dolor i al sofriment humà és Crist, el qual, ressuscitant ha vençut la mort i ens ha donat la vida que no coneix fi. Amb aquests sentiments, de cor imparteixo a tots una especial benedicció apostòlica.

Benedictus pp XVI

Vaticà, 11 de gener de 2008

Traducció Església de Tarragona

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/article/missatge-
jornada-mundial-del-malalt-2008/](https://opusdei.org/ca-ad/article/missatge-jornada-mundial-del-malalt-2008/)
(11/04/2026)